

РЕШЕНИЕ

№ 5269

гр. София, 09.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 11.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **4246** по описа за **2020** година докладвано от съдия Полина Величкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 14, ал. 3 от Закона за собствеността и ползването на земеделските земи /ЗСПЗЗ/.

Образувано е по касационна жалба на С. Г. П., А. Б. П. и Ц. Г. П., депозирана чрез адв. В. П., срещу Решение № 5525/ 08. 01. 2020 г. постановено по гр. дело № 19817/2019 г. по описа на Софийския районен съд, 173-ти състав.

В жалбата са изложени твърдения, че обжалваният съдебен акт е неправилен, поради нарушение на материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост. Сочи се, че неправилно съдът е приел, че Решение № И812/ 7. 07. 2000 г. на ПК – П. е годно да възстанови правото на собственост на жалбоподателите. Иска се отмяна на съдебния акт, като се върне делото за разглеждане от друг съдебен състав на районния съд.

Ответникът – Общинска служба по земеделие – Източна, редовно призован, не изпраща представител, като в писмено становище изразява мнение за неоснователност на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, III-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и изложените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството пред районния съд е образувано по повод на жалба от С. Г. П., А. Б. П. и Ц. Г. П., депозирана чрез адв. В. П., срещу Решение № 5083-1/ 28. 02. 2019 г. на Общинска служба по земеделие – Източна. Жалбоподателите са поискали районният съд да отмени обжалваното решение, като бъде възстановена собствеността на поземлен имот с № 22472.7415.77, представляващ нива с площ от 2,609 дка, находяща се в местност „Л.“.

С обжалваното Решение № 5525/ 08. 01. 2020 г. постановено по гр. дело № 19817/2019 г. по описа на Софийския районен съд, 173-ти състав е прогласил за нищожно Решение № 5083-1/ 28. 02. 2019 г. на Общинска служба по земеделие – Източна, [населено място], с което е отказано възстановяване на правото на собственост на наследниците на С. З. П. в съществуващи /възстановими/ стари реални граници върху нива с площ 2, 609 дка в землището на [населено място], проект № 22472.7415.77. За да приеме този резултат, районният съд е установил следната фактическа обстановка:

Със заявление от 23. 04. 1992 г. Г. С. П. е поискал от Общинската поземлена комисия в [населено място] възстановяване на собствеността върху земеделски земи в землището на несъществуващото днес [населено място], [община], от които ниви 16,3 дка, ливади 5.1 дка и овощни градини 0.1 дка, намиращи се по поречието на река Искър, в и над чашата на яз. Искър.

Съгласно представената по делото опис-декларация /т. 1 на л. 267/, С. П. е притежавал нива с площ 2.6 дка в землището на [населено място], м. „Б.“, което не се залива от водите на планирания язовир, при съседни Й. З., А. З. и С. Ж..

С Решение № И812/ 7. 07. 2000 г. на ПК – П. е възстановено правото на собственост на наследниците на С. З. П. в съществуващи /възстановими/ реални граници на съответно посочените недвижими земеделски имоти, сред които и нива с площ от 2,6 дка, II категория, находяща се на територията на държавния горски фонд на К., в местността „Б.“, при съседни П. А. З. и А. З. З.. Решението е връчено на 11. 07. 2000 г. на Р. С., която се е задължила да уведоми заявителя и останалите наследници.

С молба, вх. № ВС-10/ 635/ 08. 03. 2007 г. на ОСЗГ – П., Р. С. Д. е поискала на наследниците на С. П. да бъде възстановена нивата в м. „Б.“, за която се сочи, че е заградена от „военните“. С писмо, изх. № ВС-01/ 635/ 08. 03. 2007 г. на ОСЗГ – П. Д. е уведомена, че ОСЗГ ще се произнесе след изработването на план на новообразуваните имоти по смисъла на § 4к от ЗСПЗЗ. С писмо, изх. № ВС-01-733/ 28. 06. 2012 г. на ОСЗ – П., Д. е уведомена, че е необходимо представянето на скица-проект от правоспособно лице, с оглед на наличието на одобрени кадастрална карта и регистри на местността, като се сочи, че остава за възстановяване собствеността само върху един имот, а за останалите това вече е сторено. Със заявление вх. № ВС-30-2209/ 27. 10. 2014 г. на ОСЗ – П. Г. П. е поискал издаването на удостоверение за АГКК за имот с идентификатор 22472.7415.50.

Със Заявление, вх. ВС-30-2636/ 29. 12. 2014 г. на ОСЗ П., Г. С. П. е поискал издаване на решение на ОС за имот, с идентификатор 22472.74.15.77, представляващ нива с площ 2, 609 дка, съгласно приложената скица-проект. ОСЗ – П. е издала

Удостоверение, изх. № ВС-30-220/ 10. 11. 2014 г., че е издадено Решение № И812/ 07. 07. 2000 г. за признаване на правото на собственост върху имота – нива с площ от 2,6 дка в м. „Б.“, землище яз. Искър“, която съответства на имот с идентификатор 22472.7415.77, попадащ в проектен имот № 001053 с площ 10, 777 дка с регистриран собственик Държавата /без документ за собственост/.

С вх. № ВС-30-336/ 12. 02. 2015 г. Г. С. П. е депозирал жалба срещу мълчалив отказ на ОСЗ – П. по подаденото от него на 29. 12. 2014 г. заявление. С Решение № 413101/ 22. 05. 2018 г. по гр. дело № 9777/ 2015 г. на Софийския районен съд, 45 състав, подадената жалба е отхвърлена. С Решение № 82/ 07. 01. 2019 г. по адм. дело № 10802/ 2018 г. по описа на Административен съд – София град, XII касационен състав, решението на районния съд е отменено, като е отменен и мълчалив отказ на ОСЗ – П. да се произнесе по Заявление, вх. ВС-30-2636/ 29. 12. 2014 г., като е върнато на ОСЗ за ново произнасяне.

ОСЗ Източна, правопреемник на ОСЗ – П. е постановила Решение № 5083-1/ 28. 02. 2019 г., с което е отказала да възстанови правото на собственост на наследниците на С. З. П. в съществуващи /възстановими/ реални граници на имот - нива с площ 2, 609 дка, IX-та категория, находяща се в м. „Л.“, проектен идентификатор 22472.7415.77, заявен с пореден номер 1 от заявлението и установен с опис декларация от 26. 11. 1950 г. Отказът е мотивиран с обстоятелството, е идентифицираният имот е в местността „Л.“, а по Решение № И812/ 7. 07. 2000 г. на ПК – П. той е в местността „Б.“.

В хода на производството пред районния съд е прието заключение на съдебно-техническа експертиза, от което се установява, че процесният имот - нива с площ 2, 609 дка, съответства на проектен имот с идентификатор 2242.7415.77 и е идентичен с този, възстановен по Решение № И812/ 7. 07. 2000 г. на ПК – П.

Предвид така установената фактическа обстановка, районният съд е направил извод че Решение № И 8123/ 07. 07. 2000 г. на ПК – П. е влязло в сила, като така, както е описан имот под т. 1 от посоченото решение, същият е идентифицируем, поради което за реализиране на удостоверителните последици по чл. 14, ал. 1, т. 1 от ЗСПЗЗ и чл. 18ж, ал. 1 от ППЗСПЗЗ относно правото на собственост е необходимо единствено прилагането на съответната скица, а не издаване на ново решение от ОСЗ. Приел е още, че както от заключението на вещото лице, така и от останалите доказателства по делото се установява, че е налице идентичност между имот - нива с площ 2, 609 дка в м. "Б.", собствеността върху който е възстановена на наследниците на С. П. с влязлото в сила Решение № И812/ 07. 07. 2000 г. на ПК – П., т. 1 и имота с проектен идентификатор 2242.7415.77.

Поради това, е съдът е приел, че щом веднъж е постановено позитивно решение на поземлената комисия за възстановяване на правото на собственост върху посочения имот, последвало такова за отказ е недопустимо. Предвид това, е прогласил за нищожно Решение № 5083-1/ 28. 02. 2019 г. на Общинска служба по земеделие – Източна, [населено място], с което е отказано възстановяване на правото на собственост на наследниците на С. З. П. в съществуващи /възстановими/ стари реални граници върху нива с площ 2, 609 дка в землището на [населено място], проектен № 22472.7415.77.

Така постановеното решение е правилно.

Съгласно чл. 14, ал. 1, т. 1 от ЗСПЗЗ Общинската служба по земеделие се произнася с решение за възстановяване на правото на собственост върху земи в съществуващи или

възстановими на терена стари реални граници. В решението се описват размерът и категорията на имота, неговото местоположение /граници, съседни/ и ограниченията на собствеността, с посочване на основанията за това. Към решението се прилага скица на имота. Влязлото в сила решение, придружено със скица, освен случаите по чл. 10, ал. 7, удостоверява правото на собственост и има силата на констативен нотариален акт за собственост върху имота. Когато с решението се възстановява правото на собственост върху земеделска земя на починал собственик, решението се издава общо за неговите наследници. Дяловете на наследниците се определят съгласно Закона за наследството.

В конкретния случай с Решение № И 8123/ 07. 07. 2000 г. на ПК – П. е възстановено правото на собственост на наследниците на С. З. П. на нива от 2,600 дека, II категория, находящ се в държавен горски фонд на К., местността „Б.“. От приетите по делото копия на посоченото решение, представени от административния орган /л. 86 от гр. дело № 19817/ 2019 г. по описа на Софийския районен съд/ е установено, че по отношение на посочения имот са отразени и съседите на същия. В., същите са посочени и от наследниците на С. З. П. /л. 56 от гр. дело № 19817/ 2019 г. по описа на Софийския районен съд л. 65 от материалите по гр. дело № 9777/ 2017 г. по описа на Софийския районен съд. Пред касационната инстанция жалбоподателят е представил заверено от него копие на Решение № И812/7.07. 2000 г., в което обаче не са посочени съседни на имота. Решение № И812/7.07. 2000 г. с липса на посочени съседни се съдържа и в материалите по делото на районния съд.

Решение № И 8123/ 07. 07. 2000 г. на ПК – П. е индивидуален административен акт, по отношение на който е могъл да се извърши отделен и самостоятелен контрол за законосъобразността му по реда на чл. 14, ал. 3 от ЗСПЗЗ. Дори да се приеме, че в Решение № И 8123/ 07. 07. 2000 г. на ПК – П. не са посочени съседите на имота, то това не означава, че не е описано местоположението на имота. Изрично в т. 1 на посоченото решение са отразени видът на имота /нива/, неговата площ /2.600 дека/, местността, в която се намира /м. „Б.“/, като е уточнено, че същият е заявен с опис-декларация 23/ 26/ 11/ 1950 г. В този опис-декларация /л. 267 от делото/ по т. 1 процесният имот е индивидуализиран ясно, с отразени граници, площ, вид и местонахождение.

Поради това, правилен е изводът на районния съд, че имотът е идеинтифицируем, тъй като същият е индивидуализиран, в решението са посочени неговата площ, местонахождение и съседни, поради което за завършване на реституционната процедура е необходимо единствено да бъде приложена скица.

При така установеното по делото настоящата съдебна инстанция намира за безспорно, че след като вече по отношение на процесния имот е бил постановен един позитивен акт за наследниците на Г. П., то е било недопустимо произнасянето на административния орган с повторен административен акт, с който обаче вече се отказва възстановяване на правото на собственост върху същия. Произнасяйки се по реда на чл. 14, ал. 1, т. 1 от ЗСПЗЗ за втори път по отношение на имот и административна преписка, за който вече е бил издаден административен акт, който не е бил отменен или изменен в административно производство по реда на чл. 14, ал. 7 от ЗСПЗЗ, административният орган е постановил един нищожен акт, който законосъобразно е прогласен за такъв от Софийския районен съд.

С оглед изхода на делото, правилно Общинска служба по земеделие - Източна е осъдена да заплати на С. П. разноските по делото, както и да заплати на адвокат П.

адвокатско възнаграждение, дължимо на основание чл. 38, ал. 2 във вр. с ал. 1, т. 3 от Закона за адвокатурата.

Предвид обстоятелството, че имотът е индивидуализиран в Решение № И 8123/ 07. 07. 2000 г. на ПК – П., законосъобразно съдът е приел, че за реализиране на удостоверителните последици на чл. 14, ал. 1, т. 1 от ЗСПЗЗ и чл. 18ж, ал. 1 от ППЗСПЗЗ относно правото на собственост е необходимо единствено прилагането на скица.

Горните съображения мотивират извода, че обжалваното решение е правилно, поради което следва да бъде оставено в сила.

По посочените аргументи и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, III-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5525/ 08. 01. 2020 г. постановено по гр. дело № 19817/2019 г. по описа на Софийския районен съд, 173-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.